పిచ్చివాని ప్రేమతాపం

ఆర్. కె. జయంతి

"తిరిగి తిరిగి కాళ్లు నొప్పు లెత్తాయ్. ఇంటికి పోయి వారం రోజులపాటు వేడినీళ్ల కాపు వేస్తే గానీ యీ నొప్పులు తగ్గవు. ఇంతకంటే నేను ఒక్క అడుగైనా పైకి ఎక్కలేను. కావాలంటే మీరుపోయి కొండ శిఖరం అందుకురండి. టెన్‌సింగ్, హిల్లరీలకు జరిగినంత ఘన సన్మానం మీకూ జరుగకపోదు. మీ ఫొటోలు కూడా పేపర్లనిండా పడతాయ్" అంటూ రాతిబండపైకి ఎక్కి కూర్చుంది మేరి.

"ఇంకా పైకిపోయి పీక్కుతినేదేముంది. తెచ్చింది కాస్త ఇక్కడే కూర్చుని ఆరగిద్దాం" అంటూ టిఫెన్ క్యారియర్ రాతిపైనుంచి ఎత్తుగా వున్న బండలపైకి ఎక్కుతున్నది శకుంతల.

"నాకు సన్మానాలూ వద్దు—నా ఫొటోలు పేపర్లలో పడనూవద్దు. ఇప్పటికే చాల ఎత్తు ఎక్కాం. చల్లని యీ చెట్ల నీడన నున్నని యీ బండలపై ఎంతో హాయిగా వుంది. ఇక్కడనుండి నేను కొన్ని ఫొటోలు తీసికొంటా" అంటూ కెమేరా తీసి చూస్తున్నది జమున.

"మీకందరకూ లేంది నాకు మాత్రం దేనికి. నేనూ ఇక్కడే కూర్చుంటా అరే! రోడ్డు చూడండి ఎంత చక్కగా వుందో. రెండు వైపులా చెట్లు మధ్య ఎర్రని రోడ్డు, స్టేషన్ దాకా వంకరేలేదు. ఇక్కడ నుండి ఊరు అంతా స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నది. మీరు కూడా చూడండి" అంటూ బైనాక్యులర్‌తో వూరివైపు చూస్తూ నిలుచుంది పార్వతి జమున ప్రక్కన.

"ఎన్నాళ్లగానో యీ 'బాదామి' గుహలు చూడాలి అని అనుకొంటున్నాం. ఈ నాటికిగాని మన కోర్కెలు నెరవేరలేదు. ఇక్కడ కొండ లోయల అందానికన్నా గుహలలోని శిల్పాలు చాల గొప్పగా వున్నయ్. అసలు వున్నవి మూడే మూడు గుహలు అయినా ఎంత చూచినా తనివితీరనంత అద్భుత శిల్పాన్ని సృష్టించారు మహా శిల్పులు. గుహలోపలకు వెళ్లితే బైటకు రావను బుద్ధిపుట్టదు. బయటకు రావాలంటే బలవంతంగా రావటమే అవుతుంది. అన్నీ ఫొటోలు తీయాలనిపిస్తుంది. ఒక్కదానిని కూడా వదలలేము" అని జమున కెమేరా రీలు త్రిప్పుతూ స్టేషన్ రోడ్డు వంక చూస్తున్నది దానిని కూడా తీద్దామా వద్దా అని.

"రామ—రామా! రాక రాక యీ కిష్కింధ [illegible] సగం అరటిపళ్లు [illegible] ఆ పెద్ద కోతి" అంది శకుంతల దూరంగాపోయి అరటిపళ్లు తింటూన్న కోతివంక చూస్తూ.

"నీ కెప్పుడూ తిండిగొడవే. నీలాగే అదీను. పోనీలే ఎత్తుకెళ్లి అదేమీ పారవేసుకొనే అంత తెలివి మాలింది కాదుగా" అంటూ కోతివంక చూచి "తిను—మెల్లగా. నీకేమీ తొందరలేదు" అంటూ పేక ముక్కలు కలుపుకొంటూ కూర్చుంది మేరి.

"నా చిన్ననాటి సంగతి. స్కూలులో చదువుకొనే రోజులలో ఎప్పుడైనా మా మాస్టర్‌గారు క్లాసునుండి బయటకు వెళ్లితే చాలు. మేము స్కూలు ఇంటి కప్పు ఎగిరిపోయేంతగా అల్లరి చేసే వాళ్లం. ఆయన తిరిగి వచ్చేప్పటికి గప్ చిప్ కూర్చునే వాళ్లం. ఎవరు అల్లరి చేశారో ఆయనకు సరిగా తెలియదు. అందువల్ల అందరినీ కలిపి "మీరంతా కిష్కింధా గ్రహారీకులు—మీరు ఎంత పెద్దవాళ్లయినా అల్లరి మాత్రం మానలేరు" అంటూ వుండేవారు. "ఆ క్లాస్‌లో ఆయన పిల్లలు కూడా వుండేవారు" అంది పార్వతి.

"మీ మాస్టర్ చెప్పింది అక్షరాలా నిజం" అంది మేరి.

"పాశ్చాత్య సిద్ధాంతం ప్రకారం అది నిజమే అయితీరాలి" అంది జమున కోతిపొట్టకు దాని పిల్ల కరచుకునివుంటే దానిని ఫొటో తీయాలి అని తంటాలు పడుతూ.

"నీ వనేది డార్విన్ థియరీయేనా?" అంది శకుంతల.

"కొలంబస్ డిస్కవర్డు ఇండియా" అంది పార్వతి.

"ఛా! అది అంతా పాతపాట" అంది జమున.

"ఇంకా చంద్రమండలాన్ని ఎవ్వరూ జయించలేదు. అది జరిగిన తరువాత యీ పాత పాటకు స్వస్తి చెప్పవచ్చు. అందాకా అదే వాడుకోవచ్చు" అని రూలింగ్ ఇచ్చింది మేరి.

"ఈ మధ్య రష్యా అమెరికాలు ఉపగ్రహాలను సృష్టిస్తున్నారు. అవి భూమిచుట్టూ తిరుగుతున్నయ్. ఇలా మనరూ ఎంతకాలమని కొండలు చుట్టూ తిరుగుతాం. ఒక సారి ఒక ఉపగ్రహంలో ఎక్కి వెళ్లితే ప్రపంచమంతా చూచిరావచ్చు. ఏమే జమునా పోదామా ఏంటి?" అంది శకుంతల.

"పోతే అంతా కట్టకట్టుకుపోదాం. మనదేమీ అభ్యంతరం లేదు. పోరును కూడా కనుక్కో ఏమంటుందో?" అంది జమున గంభీరంగా.

"పాపం, దాన్ని రమ్మంటారేమిటి. నీవూ నేనూ పోయినా అంతగా అడిగేవాళ్లు బాధపడే వాళ్లు లేరు. అది మన వెంట వద్దులే" అంది. మేరీ పేషెన్సు ఆడుకొంటూ.

"మీ మాటలకేంగాని, త్వరగారండి. యీ కాస్త తిందాం. ఆపైన మీ పోకడలు పోనిదురుగాని" అంది శకుంతల క్యారియర్ గిన్నెలు వూడదీస్తూ.

"అబ్బా! నీ కెప్పుడూ తిండిపిచ్చేగదా? అంది మేరి ఆటపండక ముక్కలు కలిపివేస్తూ.

"అవునులే నీకే పే పిచ్చాలేంది" అంది శకుంతల.

"మేరికి పేకాటపిచ్చి, శకుంతలకు తిండిపిచ్చి, జమునకు కెమేరా పిచ్చి" అంది పార్వతి నేలపై పడ్డ పూలను ఏరుకొంటూ.

"మరి నీకే పిచ్చి" అంది శకుంతల తీసే గిన్నెలు అలాగే వుంచి.

"దానికా? నీకు తెలియదులే నేను చెపుతా విను. మొన్న యీ మధ్యనే రీసర్చిచేసి డాక్టర్ బిరుదు తెచ్చుకొన్నసుందరాకారుడు, నవయౌవనుడు అపర గంధర్వరాజు అయిన శ్రీ శ్రీ శ్రీ గౌరీపతి. మన కాలేజి సైన్సు ప్రొఫెసర్. ఆయనగారంటే పాపం. పార్వతికి పిచ్చి. ఈమె అంటే అతడికి పిచ్చో కాదో నాకైతే తెలియదు" అంది మేరి పేకముక్కలను మరలా నేలపై పరుచుకొంటూ.

"మేరీ నీ పేకముక్కలు గోవిందా" అంది జమున.

"మేరీ జమున వంక చూస్తున్నది. అప్పటి వరకూ వేచివున్న కోతి ఒక్క దూకు దూకి రెండు పేకముక్కలు లాగికొని పారిపోయింది. దానిని తిట్టుకొంటూ మేరి మిగిలిన పేక ముక్కలను పెట్టెలోపెట్టి సంచిలో కుక్కుతున్నది.

"గుడి దగ్గరకు పోవాలి. దారి ఎలాగో చెపుతారా?" అన్న మాటలు చెట్టుపైనుండి విని పించగానే "ఎవ రీ ప్రవరాఖ్యుడు?" అంది మేరి చెట్టుపైకి చూపును పోనిస్తూ.

"ప్రవరాఖ్యుడయితే ప్రమాదం లేదు. ఎటొచ్చీ వాడు దుష్యంతు డయితేనే కష్టం. చూస్తూ చూస్తూ శకుంతలను వదలుకోవాలి" అంది అంతకుముందే చెట్టుపైకి చూచిన జమున శకుంతల వంక చూస్తూ.

"చెట్టుపైనుండి చేతులు వదిలితే క్రిందకు పడతావు. అక్కడనుండి క్రిందకు దొర్లితే సునాయాసంగా ఎవ్వరి సహాయమూ లేకుండా గుడి ముందర ఆగుతావు" అంది [illegible] తిరుసుపటి [illegible] మేరి.

శకుంతలకు ఒళ్లుమండింది. "మీ వరాచ కాలకు అంతు అంటూ వుండదనుకొంటాను. దేనికైనా హద్దూ పద్దూ వుండటము మంచిది. ఈ పిచ్చివానిని చూసి దుష్యంతు డంటారా ? ఎంత ఎగతాళి అయినా కాస్త సౌమ్యంగా వుండాలి. సామాన్య మర్యాదలు మీరిపోకూడదు" అంటూ చేతిలోని పూరీలు గిన్నెలో వేసింది శకుంతల.

"అబ్బో! శకూ, పిక్కాడా మనిషికి వచ్చినంత కోపం వచ్చిందే. చిన్నప్పుడు సుమతిశతకం చదువు కోలా ? చదివే వుంటావులే. మనకు మతిమరపు ఎక్కువగా" అంది పార్వతి నవ్వుతూ.

"తనదాకా వస్తేగాని ఎవరికీ తెలిసిరాదు. ఓసి పారూ! నీ దేవదాసు ఆ చెట్టుపైన కూర్చు న్నాడు నీకోసం. దిగిరమ్మనమంటావా ?" అంటూ ఆ పిచ్చివానిని చూపించి "నిన్నే అంటే నీకు కోపం రాదుకదూ" అంది శకుంతల.

"అంతమాత్రానికే నన్నే ఎవరయినా అలా అంటే వెంటనే 'రా' దేవదా నీ కోసరం చూడు ఎన్ని తినుబండారాలు తెచ్చానో. ఇవేగాదు. ఇంకా కోతులు తినిపోగా మిగిలిన పళ్లూ ఫలాలు కూడా వున్నయ్. త్వరగా దిగి రా కూర్చుని సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ తిందాం అంటాను" అంది పార్వతి లేని గంభీరాన్ని నటిస్తూ చెట్టుపైనున్న పిచ్చి వానిని చూస్తూ.

పార్వతి మాటలు విన్న శకుంతల నవ్వు ఆపుకో లేకపోయింది. అందరితోపాటు ఆమె కూడా నవ్వింది. పిచ్చివాడు అప్పటికే చెట్టుదిగి రాతిపై కూర్చుని చేతిలోని కర్రను నేలపై కొడుతూ ఏదో గొణుక్కుంటున్నాడు.

"మీ వరసాలు పాడుగాను ఇక్కడ చూడండే ఎన్ని కోతులు చేరాయో. ఇవి అన్నీ తలపడ్డయ్యా అంటే మన నోట్లో ఒక్కముక్క కూడా పడదు. వాటిని త్వరగా తోలేయండి. తిండి పదార్థాలు చూసి ఎక్కడెక్కడి కోతులూ ఇక్కడికే వచ్చాయ్" అంది జమున పిండివంటలు వడ్డుతూన్న శకుంత లకు సహాయం చేస్తూ.

"మేరీ! రెండు రాళ్లు తీసికొని వాటిని కొట్టవే. వాటి దారిని అవే పోతవి" అంది శకుంతల.

"అమ్మో ! ఇన్ని కోతులుండగా ఒక్కదాన్ని కొట్టామా ఇంక మనలను ప్రాణాలతో ఇళ్లకు పోనీయవు. కోతులు మానవులలాగే మంచికి మంచి, చెడ్డకు చెడ్డ. వాటిని కొడితిమా అవి కరవక మానవు" అంతగాకపోతే అన్నీ మూటకట్టండి. క్రిందకుపోయి గుడిదగ్గర తిందాం" అంది పార్వతి రాళ్లు ఏరుతున్న మేరి పార్వతి మాటలు విని "అమ్మో అలా అయితే నేను వాటి జోలికే పోను" అంటూ చేతిలోని రాళ్లను మెల్లిగా వదలి లేచి నుంచున్నది.

"ఇంతకూ మన నోట్లో శని వుంది. దానికి వాటిని అని ప్రయోజనంలేదు. సరే ! జమునా ! అన్నీ సర్ది మూటలు కట్టు దిగిపోయి గుడి దగ్గరే తిందాం ప్రశాంతంగా" అంటూ తీసినవన్నీ మరల సర్దిపెడ్తున్నది శకుంతల.

"క్రిందకు దిగిపోయి తిన్నా ఒకటే లేక వంటింట్లో మూల కూర్చుని తిన్నా ఒకటే.సరదాగా యీ చెట్ల క్రింద కూర్చుని తిందామనుకొంటే యీ పాపిష్టి కోతుల గుంపు వచ్చి పడింది" అంటూ పిచ్చివానిని చూచి,

"అన్నట్టు పారూ! నీ దేవదాసు కాస్త ఆ కోతులను తోలి చూడమను మనిషి దిట్టంగా వున్నాడు. అమాత్రం కోతులను కొట్టలేడా ? నీవే కాస్త అడిగిచూడు" అంది జమున పార్వతిని ప్రతిమలాడుతూన్నట్లు.

"తెలివి అంటే నీదేనే తెలివి" అంటూ పార్వతి పిచ్చివాని దగ్గరకు పోయి,

"చూడు దేవదా ! యీ పాడుకోతులు ఎలా మూగాయో. కాస్త సరదాగా తిందామని కూర్చు న్నామో లేదో గుంపు గుంపు వచ్చిపడింది. ఇంక ఎలా వీటిని తప్పించుకొని తినటం. దేవదా ! నీవు చాల మంచివాడవు. కాస్త వీటిని ఈ చుట్టు ప్రక్కల కనిపించకుండా తరిమికొట్టు. మన మందరం సరదాగా కూర్చుని తిందాం" అని ఏమి చెపుతాడా అని వాని ముఖంలోకి చూస్తూవుంది పార్వతి.

"ఓ ! అదెంతపని, నీ దగ్గర తుపాకివుందా ? రెండు నిమిషాలలో వాటన్నిటిని కొల్చేస్తాను. పూర్వం నేను యుద్ధంలో వుండగా ఓమారు నన్ను జర్మన్ సైనికులు చుట్టుముట్టారు. నా దగ్గర తుపాకి వుంది గనుక అందరినీ వరుస పెట్టి చంపేశాను" అంటూ విరగబడి నవ్వు తున్నాడు పిచ్చివాడు.

"పిచ్చి కుదిరింది రోకలిబండ తేవే తలకు చుట్టుకొంటాను" అని అన్నట్టుంది నీ సమా చారం. నీవు మగవాడివి. చేతిలో కర్ర కూడా వుంది. అమాత్రం కోతులను తోలలేవా ?" అంది పార్వతి వాడిని రెచ్చకొడుతూ.

పిచ్చివాడు ఒకక్షణం మౌనంవహించి నిలు చున్నాడు. వున్నట్టుండి దగ్గరగా వున్న కోతిని చేతిలోని కర్రతో ఒక్కదెబ్బ కొట్టాడు. అది కిచకిచమంటూ పారిపోయింది. అంతటితో వూరు కోక ఆ ఆయుధాన్ని మరికొన్ని కోతులపై ప్రయో గించాడు. కొన్ని కోతులు పారిపోయాయి. మరి కొన్ని చెట్లు ఎక్కి పళ్లు బయటకుపెట్టి గోల చేస్తున్నయ్. పిచ్చివాడు రాళ్లు తీసికొని కోతులను చెట్టుదిగి పారిపోయే వరకూ కొడుతూనే వున్నాడు.

"సెభాష్ దేవదా నీవు నిజంగా వీరుడివి. నీ మాట ఇప్పుడు తప్పక నమ్మాలి. నీవు నిజంగా యుద్ధంలో అంతమందిని కాల్చేసేవుంటావ్. రా! నీకిక్కాడా వడ్డిస్తాం" అంటూ శకుంతలవైపు తిరిగి "చూచావా శకూ ! నా దేవదా ఎంత సహాయం చేశాడో" అంటూ వాళ్ల దగ్గరకు పోయి కూర్చుని "దేవదా నీవు కూడా ఇలా కూర్చో" అంది పార్వతి.

"నీ దేవదా ఘటికుడేనే" అంది జమున గిన్నె లోని లడ్లు ఆకులలో పెడుతూ.

పిచ్చివాడు మెల్లిగావచ్చి దగ్గరగా వున్న రాతిపై వారికి ఎదురుముఖంపెట్టి కూర్చున్నాడు మళ్లీ కోతులువస్తే వేటాడటానికి.

"భలే దేవదాసు సంపాదించావ్ పారూ ! మరి

హైదరాబాద్ బ్రాంచి: సుల్తాన్ బజార్ సెంట్రల్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా
హైదరాబాద్ ఎదురుగా (దక్కన్)

ఆ గౌరీపతి మాట ఏంచేశావ్?" అంది జమున మేరీవంక చూస్తూ.

"అదేమి శేవ్, ఏమో అనుకొన్నాను అంతా పోయిందా గౌరీపతి పార్వతుల ప్రణయం నాకు సంగతే చెప్పారుగాదేం" అంది శకుంతల విరిగి పోయిన మైసూరుపాక్ ముక్కను నోట్లో వేసుకొంటూ.

"పార్వతి గౌరీపతికోసం తపస్సు చేస్తున్నది ఈమెగారి ప్రార్థనలు ఆయనగారికి అందినవో లేవో తెలియదు. ఆయనగారికి యీమెపైన కరుణ ఎప్పుడు కల్గుతుందో వేచిచూడాలి" అంది జమున చేతిలోని గిన్నె పార్వతికి అందిస్తూ.

"ఆయనకు కరుణ కలిగినా అంత తేలిగ్గా లేదు లే మా పార్వతి" అంది శకుంతల.

"అయ్యోరాత! మన పార్వతికి అంత మాత్రం గడుసుదనం కూడానా! గౌరీపతి వచ్చి 'పార్వతీ నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. ఈరోజే నిన్ను పెళ్లి చేసుకొంటాను' అంటే 'యీరోజు మంచిదికాదు, రేపటివరకూ ఆగు' అని కూడా అభ్యంతరం పెట్టదు. అంతవరకూ నాకు తెలుసు' అంది మేరి క్రిందపడ్డ చెక్కోడం ముక్కలు ఏరుకొంటూ.

"కోతలు కొయ్యటం—హేళన చెయ్యటం రెండూ తేలికే" అంది శకుంతల నీళ్లు త్రాగిన గ్లాస్ క్రిందపెడుతూ.

"నేనేమీ కోతలు కొయ్యటంలేదు. ఇందులో అపహేళన అంతకుముందే లేదు. నేను చెప్పేదానికి సాక్ష్యం కూడా వుంది. కావాలంటే జమునను

అడుగు" అంది మేరి జమునవంక చిలిపిగాచూస్తూ.

పార్వతికేమీ అర్థంకాలేదు. అంతా అయోమయం పిచ్చివాడిలాగే పార్వతీ కూడ అర్థంగాక తికమకపడిపోయింది. గౌరీపతికి తాను వుత్తరం వ్రాసినమాట నిజమే. ధైర్యంచాలక దానిని అతనికి పంపలేదు. కాని యీ మధ్య ఆ వుత్తరం పెట్టిన చోటునుండి మాయమయింది. ఎంత వెదకినా కనిపించలేదు. బహుశా ఆ వుత్తరము వీళ్లకి దొరికి వుండవచ్చు అనుకొన్నది. క్షణంలో కళకళలాడే పార్వతి ముఖం వాడిపోయింది. కళ్లు రెండూ చెమ్మగిల్లాయి.

పార్వతి పరిస్థితి గమనించిన శకుంతల "మీ పరిహాసం మితిమీరిపోతున్నది. అనవసరంగా దేనికి దాన్ని అలా ఏడిపిస్తారు" అంటూ అదివరకే అన్ని రకాల ఫలాలు వుంచిన గిన్నెపై రెండు అరటి పళ్లు పెట్టి "సారూ! ఇలారా యీ గిన్నె వాడికి ఇచ్చిరా" అంటూ గిన్నె పార్వతికి అందించింది.

"ఇందులో పరిహాసం ఏమీలేదు. దానినే అడుగు గౌరీపతికి ప్రేమలేఖ వ్రాసిందో లేదో? నేనూ జమునా ఆ వుత్తరం చదివాం. దానిని పంపేందుకు పాపం కాస్త వెనకాడిందని తెలిసికొని ఆ పని కాస్తా మేము పూర్తిచేశాం. బహుశా రేపు కాలేజి తెరవంగానే గౌరీపతి కరుణించి, అమ్మాయి తపస్సుకు మెచ్చి కోరిన వరములు వెంటనే ఇచ్చి వేయవచ్చు. మేము చేయగలిగిన సహాయం మేము చేశాం. ఆపైన ఆమె అదృష్టం ఎలావుందో?" అంది మేరి పార్వతివంక చూస్తూ.

పార్వతి గిన్నెతీసికొనిపోయి పిచ్చివానికిచ్చి ముఖం ప్రక్కకు త్రిప్పుకొని పమిట చెరగుతో కళ్లనీళ్లు తుడుచుకొంది.

గౌరీపతికి వుత్తరం అందితే అది చూచి అతడేమనుకొంటాడో? తీరా పరిస్థితులు విషమించి—తన అదృష్టం దురదృష్టంగా మారితే ఇంక నలుగురిలో తను తలఎత్తుకొని ఎలా తిరగగలదు అన్న భావన రాగానే పార్వతి కంపించిపోయింది. అయిందేమో అయింది నిండా మునిగిన వానికి చలి అంటే భయమేముంది. తన్ను తాను సంబాళించుకొని 'తెలివి తక్కువ—ఘనకార్యం చేశారులే" అంటూ వచ్చి వారితోపాటు కూర్చుని ఆకులో పెట్టిన కేకుముక్కలు తీసి [illegible] అంతలోనే శకుంతల పార్వతికి గిన్నె అందిస్తూ "ముందు [illegible] అ తరువాత అవితిందాం" [illegible] అందించింది

[illegible]

కూడా [illegible]. పిచ్చివాడు అంతా తిని గిన్నె

వారిపైకి విసరివేశాడు. అది రాతిపైపడి దొర్లుతూ శబ్దంచేస్తూ వచ్చి పార్వతికి తగిలింది. ఆమె ఏమీ మాట్లాడలేదు. మేరి పార్వతివంక చూచి "ఎరుదాటి తెప్ప తగలేసేరకం" అంది చేతులు కడుక్కొంటూ.

"నాకేమీ తినబుద్ధి వేయటములేదు" అంటూ లేచిపోయి సగం తిన్న గిన్నె పిచ్చివానికి ఇచ్చి "ఇవి కూడా తిను" అని పార్వతి తిరిగివచ్చి చేతులు కడుక్కొంటున్నది. అయాచితంగా వచ్చిన పంచామృతాన్ని చూచి పిచ్చివాడు పొంగిపోయాడు. వికసించిన కళ్లతో ఓమారు పార్వతిని నఖశిఖ పర్యంతం తృప్తిగా చూచి మహానందంతో తినటం ప్రారంభించాడు.

"సారూ! నీవేమీ తినలేదు. ఇలారా! ఈ అరటిపళ్లయినా తిను. లేకపోతే ఫ్లాస్కులో కాఫీ అలాగేవున్నది. ఏదైనా సరే రెండుతిని నీళ్లు త్రాగు. త్వరగా రా! కాస్త విశ్రాంతి తీసికొని ఆ తరువాత ఆడుకొందాం" అంది మేరి ఫ్లాస్కులోని కాఫీ గ్లాసులో పోస్తూ.

"పేకముక్కలన్నీ కొత్తు లెత్తకపోతే ఇంకేం ఆడుకొంటాములే" అంది జమున.

"జోకర్లు వున్నాయ్. వాటిని వేసుకొని ఆడదాం" అంటూ పేకతీసింది మేరి.

ఆట ఆడుతున్నారే గాని వారిలో ముందున్న సంతోషం ఇప్పుడు లేదు. పార్వతి ముభావంగా వుంటున్నది. ఎవరితోనూ మాట్లాడదు. అందువల్లే ఆట రక్తికట్టక విసుగు అనిపించింది "మూడున్నర అయింది. వెళదాం పదండి. ఆలస్యం అయితే బండి అందదు. ఇక్కడనుండి క్రిందకు దిగి స్టేషన్‌కు వెళ్లేప్పటికి బండికి ఆట్టే వ్యవధి వుండదు" అంది జమున రిష్టువాచి చూచుకొంటూ.

"ఆమాటకోసరం ఎదురుచూస్తున్న పార్వతి— "సరే లేవండి" అంటూ పేకముక్కలు వదలి లేచి నుంచుంది.

మేరీ పేకముక్కలు ఏరి సంచిలో పెట్టింది. జమున శకుంతల త్వర త్వరగా సామాను సర్దుకొన్నారు.

అంతా కలిసి పిచ్చివానికి "గుడ్‌బై" చెప్పి బయలుదేరారు. పిచ్చివాడు మాత్రం కర్ర ఆడించుకొంటూ రాతిపైనె కూర్చున్నాడు.

స్టేషన్‌కు చేరేటప్పటికి సాయంకాలం ఆరు గంటలయింది. బండి ఇంకో అరగంటకు కాని రాదు. రెండవ తరగతి టిక్కెట్లుకొని సిద్ధంగా వున్నారు నలుగురూ. అదృష్టం బాగావుంది బండి కాలంలోనే వచ్చింది. దానికితోడు ప్రయాణికుల రద్దీ కూడా చాల తక్కువగా వుంది. నలుగురూ బండిలోకి ఎక్కి కూర్చున్నారు. కావాల్సినంత జాగా వుంది ఆ పెట్టెలో వచ్చిన ఇద్దరు ప్రయాణీకులు ఆ స్టేషన్‌లోనె దిగిపోయారు.

(మిగతా 61 వ పేజిలో)

మీరు మలబార్ గ్లోరీ టాయిలెట్ సబ్బును ఎన్నుకొన్నది మిక్కిలి సరి

ది మెటబయిల్ సోప్ వర్క్స్,
కోజికోడ్-1.